

Meinl Foot cabasa

Als percussionist kom je eigenlijk altijd handen tekort. Meinl komt daarom nu met de Foot cabasa, een slimme kruisbestuiving tussen een cabasa en een bassdrumpedaal. Als je het pedaal helemaal intrapt, maakt de Foot cabasa een volledige slag, zoals je dat meestal doet wanneer je een cabasa met de hand bespeelt. Voor kleinere accenten trap je het pedaal simpelweg wat minder ver in. De Foot cabasa heeft twee speelstanden. Bij 'enkel' maakt de cabasa alleen geluid als je het pedaal intrapt. Bij 'dubbel' krijg je zowel bij het intrappen als het loslaten van het pedaal dat karakteristieke raspende geluid te horen. Wisselen tussen de twee standen doe je door een simpel vleugelmoertje aan te draaien. De cabasa die op de Foot cabasa gemonteerd zit, is de grote variant van Meinl's Turbo cabasa, die iets meer volume geeft dan een traditioneel model. Het geheel is stevig gebouwd en voelt degelijk aan, stevig genoeg voor jaren speelplezier. De Foot cabasa kost € 169,-. (Dennis Boxem)

Lief & Leed

Trommelende tekstschrijver Maarten Hartog schreef een serie columns over klein drummersgeluk, of drummersleed; 't is maar hoe je 't bekijkt...

Spierpain

Ik weet dat het niet verstandig is, maar ik speel zelden met oordopjes. Van oordopjes krijg ik namelijk spierpijn. Bovendien, je eigen klappen zijn voorspelbaar en daar door doorgaans nog wel verdraagbaar. Nee, het ergste

zijn de anderen. Het is als het leven zelf: het zijn altijd de anderen. Zoals die grapjas die de disco alvast opendraait als je na je laatste set aan het afbreken bent - op je knieën en net met je kanis voor de conus. Of de drummer van het volgende bandje die zich wezenloos warm slaat met oorsuizende rimshots. Je kunt die drummer natuurlijk van z'n kruk rukken en de dj vinyl laten happen, maar de goedkoopste schuimpluggen in je oren vormen al een vreedzaam alternatief. Want die brengen alles en iedereen buiten gehoorsafstand: de buitenwereld prettig gereduceerd tot onschadelijk gemompel.

Maar zo'n stiltecocon is niet handig op het moment dat je zelf in groepsverband muziek maakt. Zoek je bescherming tegen met hoge wattages uitgeruste muziekvrienden, dan heb je een meer selectieve demping nodig. Dus ook ik ging op een goed moment naar de audiciens - de opticiens met oog voor oren, zogezegd. Voor gehoorbescherming op maat. Een paar weken later waren ze klaar: twee persoonsgebonden doorzichtige wormpjes, elk met een oogje aan de achterkant voor een leesbriltoewtje.

Op de eerstvolgende bandrepetitie deed ik ze in. Het was een openbaring: ik hoorde veel minder, maar daar door veel meer. Dat de gitarist wel degelijk verschillende akkoorden speelde, bijvoorbeeld. En dat zingen kennelijk best moeilijk is.

De volgende dag had ik pijn in al mijn spieren. Daar snapte ik eerst niets van. Tot ik me realiseerde dat ik onbewust de hele avond snoeihard had zitten slaan om in elk geval mijn eigen volume op vertrouwd niveau te krijgen.

Die band bestaat al lang niet meer en die oordopjes gebruik ik nog zelden. Alleen tijdens de meest volumineuze concerten heb ik ze bij me. Concerten van anderen, wel te verstaan.

Want zelf houd ik me liever aan de wijze woorden van m'n ouwe drumleraar: 'Hard slaan kan iedereen, zacht spelen is de kunst.' Zo is dat. En het voorkomt gehoorschade én spierpijn.

tioneel mogelijk

raken met alle trommels. Dat is des te leuker!

Hoe ga je te werk als je wordt gevraagd voor een band?

Je wordt vaak gevraagd om de stijl die je hebt, en dan kun je meestal ook gewoon je ding blijven doen. Bij Half Past Midnight lag het iets anders. Voordat ik bij de band kwam, lag de nadruk meer op blues, maar mijn spel is wat heavier dan dat van de gemiddelde bluesdrummer. De rest van de band is daarop in gaan spelen en het logische gevolg is dat het totaal geluid wat meer is gaan rocken.'

Hoe houd je jezelf scherp en zijn er dingen waarop je nog studeert?

'Echt specifiek studeren doe ik bijna niet meer. Soms hoor ik een te gekke fill of beat. Die zoek ik dan uit, maar over het algemeen probeer ik gewoon zo functioneel mogelijk te zijn; dingen die ik kwijt kan in mijn bands. Dat is ook iets wat ik mijn leerlingen probeer bij

te brengen; zoveel mogelijk uitproberen met één ding. Jezelf ontplooiën en creatief zijn met wat je kunt.'

Zijn er doelen die je per se wilt bereiken?

'Eigenlijk heb ik nooit echt specifieke doelen gehad. Ik denk dat dát ook juist de reden is dat ik nog steeds meedraai. Spelen in uitverkochte stadions is maar voor een enkeling weggelegd, maar dat moet ook geen doel op zich zijn. Ik heb mensen gefrustreerd zien raken omdat ze hun doelen niet konden bereiken. Ik ken dat gevoel wel, je krijgt niet altijd wat je wilt, maar ik ben altijd gewoon doorgegaan en rolde van het een in het ander. Grote en minder grote successen wisselen elkaar af, en het bevalt me prima zo. Ik zie wel waar het schip strandt.' (Rick Lieferring)

Ernst van Ee is op 15, 16 en 17 augustus een van de docenten tijdens de DrumDrieDaagse. Zie ook: www.ernstvanee.nl